

AGRAINT L'AMISTAT

El dia 24 de març passat se celebrà, a l'estatge de la Unió Excursionista de Catalunya (UEC), un acte d'homenatge i de simpatia que la nostra Associació va voler retre a l'esmentada entitat. Es tractava simplement d'agrair als amics de la UEC les atencions que han tingut sempre amb nosaltres, en autoritzar-nos a usar llur sala d'actes per a les nostres reunions mensuals.

Inicià els parlaments el nostre vice-president, Joan F. Cabestany, que s'estengué, amb molt d'encert, sobre els paral·lelismes que s'establiren en l'inici de la Renaixença. D'una banda, l'Oda d'Aribau i la publicació per Milà i Fontanals del "Romancerillo catalán"; de l'altra, la plèiade d'artistes formats a Llotja al voltant de Parcerisas, que s'esmerçaren a dibuixar, fent-los conèixer, edificis conservats o mig enrunats però que són testimoni de la nostra història. Féu referència a grans escriptors que eren, ensems, grans caminadors: mossèn Cinto Verdager, Guimerà, els dos primers Rubió, etc., i a la convergència d'ambdós corrents en la creació del Centre Excursionista de Catalunya.

Tot seguit, Ramon Vall, president del Amics de l'Art Romànic, amb una breu allocució en la qual agermanà l'esport i la cultura, féu ofrena al president de la UEC, Jaume Ramon, d'un artístic pergami, obra del nostre consoci Agustí Masvidal, del qual val la pena parlar. Es tracta d'un treball que trenca els cànons establerts: prescindeix de la forma rectangular o quadrada i opta per un perfil semblant al de la mateixa pell adobada. El text conserva la manera clàssica, però és encapçalat per unes figures de caminants que recorden la "romànica gent catalana" de què parla en Josep Pijoan. Tot plegat, acolorit amb un gust excepcional.

El representant de la UEC, en acceptar l'obsequi tot regraciant la mostra de delicadesa, es refermà en la convicció que cal continuar les nostres relacions per les moltes motivacions que ens uneixen.

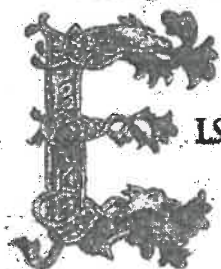
Ací acaba l'acte oficial i comencen les reflexions i les divagacions. L'amor a l'art romànic i l'excursionisme són dues afeccions complementàries. ¿Com, si no, es podria admirar aquella "ermita al cel suspesa" que canta Verdager a "L'emigrant"? I permeteu-me que deixi esplaïar una mica la fantasia. Imaginem-nos un excursionista carregat —com els dibuixaven en Junceda i en Castanys—, que remunta fatigosament la riba de l'Aigua d'Ora. Soltadament s'enfronta amb una visió meravellosa: Sant Pere de Grau d'Escales. La guia ho esmenta, tanmateix, ell es pensava trobar un munt de runes i contempla un joiell romànic. En resta colpit i decideix fer parada i dinar en aquell lloc preciós.

Continuem divagant. Un amant de l'art romànic ha deixat el cotxe arraconat prop de la Cantina, a la carretera de Sant Llorenç de Morunys. Vol baixar fins a Sant Pere de Grau d'Escales, però prefereix fer-ho tot caminant. Al cap d'una estona de fer via, la pista té un revolt des d'on es domina tota la vall. Lluny, vora el riu, es veu l'església. L'home resta un moment bocabadat. L'església, ara, és només un detall del paisatge, allò que l'admira és la formosor de la vall. Retallada entre els cingles abruptes, poblada de pollancs i d'àlbers, tremolosos pel toc suau de l'oreig, i la cinta del riu relluïnt a l'esclat del sol. L'home apressa el pas, hi ha coses que no admeten dilacions. Davant del cenobi es produeix l'encontre: salutacions, canvi

d'impressions, finalment, amiatat. I a partir d'aquell dia, excursions a la recerca de bells indrets ornats amb belles ermites.

És bonic i no tot és fantasia. Una de les versions, jo l'he viscuda. Fa gairebé seixanta anys, una colla de jovenots menjamuntanyes, veníem de Subirats; travessant l'Ordal i agafant la riera que passa per sota el pont del Lledoner, ens trobàvem de cop i volta davant de Sant Ponç de Corbera. Ningú mai no m'havia parlat de l'art romànic, ni puc explicar allò que vaig sentir. Són emocions que deixen empremta. No sóc estudiós del romànic, només admirador, tanmateix, des d'aleshores, les meves excursions s'adrecen generalment a bells indrets ornats per belles ermites. I ho faran fins que les cames em diguin prou.

Robert Durbà Alemany

**LS AMICS DE L'ART ROMÀNIC, SOCIETAT
FILIAL DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS,
EN HOMENATGE A
LA UNIO EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
I ALS SEUS DIRIGENTS.**

TESTIMONIEM EL NOSTRE AGRAIMENT PER LA
GENTILESA QUE HEU TINGUT DURANT TRES ANYS
HOSTATJANT-NOS EN LA SALA D'ACTES I FACILITANT
D'AQUESTA MANERA, EL DESENVOLUPAMENT DE LES
NOSTRES ACTIVITATS CULTURALS

CORDIALMENT, AMICS DE LA U.E.C.,
MOLTES GRÀCIES.

BARCELONA · MARÇ · MCMLXXXIII

[Signature]
PRESIDENT

[Signature]
SECRETARI